

niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. № 24, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. № 24, poz. 237) traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu *W. Grabski*

790.

Rozporządzenie III Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 sierpnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do art. 27 i 28.

Za zakład dobra publicznego w rozumieniu art. 27 uważać należy instytucje i urzędy związku komunalnego z których założenia i celu wynika, iż nie mogą one przynosić zysków (szpital, ambulatorjum, przytułek i t. p.).

Przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 28 są zarówno przedsiębiorstwa o charakterze czysto-przemysłowym i handlowym, które powinny przynosić zyski, jak i przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, które mogą być prowadzone jako jednostki gospodarcze samodzielne i samowystarczalne, jednakowoż nie obliczone na zysk i nie traktowane jako komunalne źródła dochodów; do ostatnich przedsiębiorstw zaliczają się np. zakłady wodociągowe, gazownie, elektrownie, tramwaje, rzeźnie i t. p.

§ 2.

Do art. 33.

Za pożyczki przeznaczone na czasowe zasilenie funduszków kasowych, uważa się pożyczki, podlegające zwrotowi w tym roku budżetowym, w którym zostały zaciągnięte, oraz pożyczki, zaciągane na okres nie dłuższy, aniżeli sześciomiesięczny.

§ 3.

Do art. 35, ustęp 2.

Ustalenie przez Skarb Państwa kwoty rocznej dotacji odpowiadającej dwu piątym częściom zapotrzebowania, następuje na podstawie budżetu po odliczeniu wydatków nadzwyczajnych i tych wydatków

zwyczajnych, które mogą być pokryte dochodami z własnego majątku, dochodami z opłat i dopłat, oraz dochodami, opartymi na tytułach ustawowych i umownych.

§ 4.

Do art. 36.

Władzą nadzorczą właściwą do działania w myśl ustawy w stosunku do gmin wiejskich ziem Spisza i Orawy — aż do czasu powołania tamże do życia samorządu powiatowego jest starosta powiatu spisko-orawskiego.

§ 5.

Do art. 39.

Uchwały gmin wiejskich i niewydziałonych gmin miejskich z wyjątkiem wszystkich gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, dotyczące przekroczenia przez gminy wiejskie normy 40%, względnie 60%, przez niewydziałone zaś gminy miejskie 70% najwyższego obciążenia gruntów na podstawie ustępu 2-go art. 14-go ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), a podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi powiatowemu (staroście powiatu spisko-orawskiego). Wydział powiatowy (starosta) przedstawia te uchwały wraz ze swoim wnioskiem wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), ten zaś przedkłada je łącznie ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Uchwały wszystkich gmin miejskich b. dzielnicy pruskiej, wszystkich małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, wszystkich wydziałonych gmin miejskich b. dzielnicy rosyjskiej wszystkich powiatowych i krajowych związków komunalnych, podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), który przedkłada uchwały wraz ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Pod względem ilości egzemplarzy uchwał, przedstawionych do zatwierdzenia władzy nadzorczej, jak również pod względem trybu i terminu przedkładania uchwał do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), względnie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, stosują się odpowiednio przepisy § 1-go rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 317) z tem wszakże, że działający jako władza nadzorcza:

- a) wydział powiatowy (starosta powiatu spisko-orawskiego) winien do uchwał, przedkładanych do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu, — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie) dołączyć w trzech

egzemplarzach odpis decyzji, którą zatwierdził odnośną uchwałą; 2 egzemplarze odpisu winny być następnie przesłane Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

- b) wydział wojewódzki, a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewoda (delegat Rządu w Wilnie), winien do uchwał, przedkładanych do wiadomości Ministrowi Spraw Wewnętrznych, dołączyć w dwóch egzemplarzach odpis decyzji, którą zatwierdził odnośną uchwałą.

Do uchwał podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej winny być dołączone w jednym egzemplarzu następujące materiały finansowe:

- 1) preliminarz budżetowy,
- 2) sprawozdanie z wykonania budżetu za rok poprzedni,
- 3) sprawozdanie rachunkowo-kasowe za ubiegłe kwartały roku bieżącego wraz z wykazaniem zaległości danin komunalnych,

4) wykaz długów komunalnych,

5) wykaz majątku komunalnego.

O ile materiały wymienione pod 1 — 5 zostały już uprzednio przedstawione, należy powołać się na datę i liczbę ich przedłożenia.

W sprawach dotyczących zaciągnięcia pożyczek i objęcia poręki winny być oprócz wyżej wskazanych przedłożone jeszcze w jednym egzemplarzu następujące materiały:

- 1) przybliżony kosztorys robót, o ile pożyczka ma być zaciągnięta na podjęcie robót,
- 2) określenie rodzaju i formy pożyczki (krótkoterminowa, wekslowa i t. p.),
- 3) sposób oprocentowania i plan amortyzacji pożyczki.

Uchwały w przedmiocie wprowadzenia podatku od kopalń (art. 5) i podatku na cele inwestycyjne (art. 21) winny być poparte:

- 1) obliczeniem przewidywanych wpływów, uzasadniającem wysokość stawki podatkowej,
- 2) przybliżonym kosztorysem zamierzonych robót inwestycyjnych.

Jeśli uchwała nie jest poparta wyżej wskazanymi danymi, lub jeśli uchwała wymaga dodatkowych wyjaśnień, obowiązana jest władza nadzorcza zwrócić ją zainteresowanemu związkowi komunalnemu do uzupełnienia najdalej w ciągu tygodnia po nadejściu, o ile władza nadzorcza przedłożonych już materiałów nie uzna za wystarczające do zatwierdzenia przedstawionej uchwały.

Dzień otrzymania uchwały przez władzę nadzorczą nie wlicza się do biegu czasokresu siedmiodniowego, względnie trzydziestodniowego.

W razie odmowy zatwierdzenia obowiązana jest władza nadzorcza zakomunikować powody odmowy i podać w orzeczeniu pouczenie o środkach prawnych.

§ 6.

Do art. 44. ustęp 1 b).

Zarządy związków komunalnych, jako też władze państwowe, obowiązane są podawać żądane od nich podstawy opodatkowania bezpłatnie.

§ 7.

Do art. 47 zdanie 2-gie.

W ogłoszeniach uchwał o poborze danin komunalnych winna być wskazana data i liczba decyzji władzy nadzorczej o zatwierdzeniu tych uchwał.

§ 8.

Do art. 48.

W b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej służy płatnikowi przeciwko wymiarowi samoistnych danin komunalnych prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14-tu do władz nadzorczych za pośrednictwem władzy, która dokonała wymiaru. Dzień nadania na pocztę, lub telegraf uważa się za dzień wniesienia odwołania.

Władzami powołanymi do rozstrzygania odwołań i decydującymi ostatecznie są:

- a) w stosunku do gmin wiejskich (w b. dzielnicy rosyjskiej także gromad) i gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, oraz do małopolskich gmin miejskich liczących poniżej 15.000 mieszkańców według ostatniego spisu ludności, — wydziały powiatowe, w stosunku zaś do gmin wiejskich ziem Spisza i Orawy — aż do czasu powołania tamże do życia samorządu powiatowego — starosta powiatu spisko-orawskiego;
- b) w stosunku do gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, z wyjątkiem m. st. Warszawy, oraz w stosunku do małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, tudzież w stosunku do wydziałów powiatowych — wojewodowie (delegat Rządu w Wilnie), a to po myśli rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 (Dz. U. R. P. № 36, poz. 390), po wprowadzeniu zaś w życie samorządu wojewódzkiego — wydziały wojewódzkie;
- c) w stosunku do gminy m. st. Warszawy — Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 9.

Do art. 61.

O ileby gminy miejskie, lub powiatowe związki komunalne zalegały z uiszczeniem należnych krajowemu związkowi komunalnemu zaliczek miesięcznych, względnie krajowych podatków bezpośrednich, może wydział krajowy dokonać we właściwych kasach skarbowych zajęcia wpływów podatkowych, przypadających odnośnym związkowi komunalnemu, a to do wysokości zaległości.

W wypadkach przewidzianych w ustępie 2-im art. 61 uprawnionym jest wydział krajowy wysłać delegatów, których zadaniem jest zbadanie, jakie dochody podatkowe ma zapewnione związek komunalny, ile z tytułu tych danin wpłynęło faktycznie do kasy komunalnej i czy przekazane zaliczki stanowią, względnie stanowiły, jedną dziesiątą część tych wpływów. O ile delegat stwierdzi nieściśle spełnienie obowiązku uiszczenia zaliczek przez odnośny związek komunalny, to koszty podróży służbowej delegata obciążają tenże związek.

Niezależnie od powyższego ma wydział krajowy prawo żądania od związków komunalnych przedkła-

dania pisemnych sprawozdań, wyjaśniających powyższe dane.

O ile wpłacone przez poszczególne związki komunalne zaliczki pokryją przed upływem półrocza budżetowego przypadający na to półrocze udział tych związków w krajowych podatkach bezpośrednich, to obowiązek uiszczania zaliczek przez te związki komunalne powstaje na nowo w pierwszym miesiącu następnego półrocza budżetowego.

§ 10.

Do art. 70.

Projekty preliminarzy budżetowych związków komunalnych winny być przed ich uchwaleniem wyłożone w lokalu biura związku komunalnego na przeciąg dni siedmiu do publicznej wiadomości; po upływie dni czternastu od dnia wyłożenia winny być projekty preliminarzy wniesione pod obrady reprezentacji związków komunalnych.

Ustala się następujące terminy wyłożenia i uchwalenia projektów preliminarzy budżetowych, oraz przedłożenia preliminarzy władzy nadzorczej:

1) dla gmin wiejskich, gmin miejskich, niewydziałonych z powiatowych związków komunalnych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, oraz dla gmin miejskich poniżej 15,000 mieszkańców w b. dzielnicy austriackiej — termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 15 października, przedłożenia przed 1 listopada.

2) dla gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, oraz dla gmin miejskich powyżej 15,000 mieszkańców w b. dzielnicy austriackiej — o ile gminy te we wszystkich dzielnicach liczą poniżej 100.000 mieszkańców — termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 1 listopada, przedłożenia: przed 15 listopada.

3) dla gmin miejskich, liczących powyżej 100.000 mieszkańców — termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 15 listopada, przedłożenia: przed 1 grudnia.

4) dla powiatowych związków komunalnych — termin wyłożenia: 15 września — 1 października, uchwalenia: 1 października — 1 listopada, przedłożenia: przed 15 listopada.

5) dla krajowych związków komunalnych w b. dzielnicy pruskiej i dla wojewódzkich związków komunalnych — termin wyłożenia: 15 września — 1 października, uchwalenia: — 1 października, 15 listopada, przedłożenia: przed 1 grudnia.

O wyłożeniu projektów preliminarzy budżetowych do publicznej wiadomości należy zawiadomić zainteresowanych członków związków komunalnych przez publiczne ogłoszenie w sposób w danym związku praktykowany; krajowe związki komunalne w b. dziel-

nicy pruskiej umieszczą to ogłoszenie w dziennikach urzędowych odnośnych województw.

Zarzuty zainteresowanych członków związku komunalnego, zgłoszone w okresie wyłożenia projektów preliminarzy do publicznej wiadomości, winny być rozpatrzone przy uchwalaniu preliminarzy; nieuwzględnione zarzuty winny związki komunalne przedstawić władzy nadzorczej wraz z uchwalonymi preliminarzami.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

791.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 września 1924 r.

o taksie aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), ustawy z dn. 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131, poz. 1060), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. U. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII, wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129, poz. 1057), mogą za środki lecznicze i naczynia, wyszczególnione w dołączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, zamiast cen ustanowionych na nie rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 175) pobierać ceny maksymalne, podług załączonego cennika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*